

Seznam příložených materiálů

- 1) Informovaný souhlas rodiče s účasti dítěte na výzkumu
- 2) Transkripce sedmi rozhovorů se žákovskými tenisty

1) Informovaný souhlas zákonného zástupce s účastí dítěte na výzkumu

Vážení rodiče,

v souladu se zásadami etické realizace výzkumu si Vás dovoluujeme tímto dokumentem požádat

o souhlas se spoluprací Vašeho dítěte na výzkumné části závěrečné práce Terezy Stehnové, studentky Fakulty humanitních studií Univerzity Karlovy.

Vaše dítě se zúčastní polostrukturovaného rozhovoru, jehož účelem je zmapovat motivaci tenistů v žákovském věku. Veškerá získaná data budou anonymně využita a zpracována pro účel závěrečné práce.

Prohlášení a souhlas rodiče účastníka se zapojením do výzkumu:

Prohlašuji a svým níže uvedeným vlastnoručním podpisem potvrzuji, že dobrovolně souhlasím s účastí mého dítěte ve výše uvedeném projektu. Měl/a jsem možnost řádně a v dostatečném čase zvážit všechny relevantní informace o výzkumu, zeptat se na vše podstatné týkající se účasti ve výzkumu a dostal/a jsem jasné a srozumitelné odpovědi na své dotazy. Byl/a jsem poučen/a o právu odmítnout účast ve výzkumném projektu nebo svůj souhlas kdykoli odvolat bez represí.

Jméno a příjmení zákonného zástupce:

Jméno a příjmení účastníka:

Vztah zákonného zástupce k účastníkovi:

Datum souhlasu:

Podpis zákonného zástupce:

Děkuji Vám,

Tereza Stehnová

tel. kontakt: 737 577 054

2) Transkripce rozhovorů 7 žákovských informátorů

Informátorka č.1:

(Souhlas s nahráváním)

Já: Jaké sporty děláš?

1: Já hraju závodně tenis a jezdím na koni. Taky jsem tancovala latinsko-americké tance, ale ty už nedělám, protože jsem neměla partnera.

Já: Jaký z těch sportů máš nejraději a proč?

1: Nejradši mám určitě tenis. A proč tenis? Protože ho hraje celá moje rodina. Mamka, ta hrála závodně na vysoký úrovni, taky moje teta, která to dělá závodně, i děda a hlavně i moje ségra, takže jsem ho chtěla dělat taky. A taky myslím, že mi docela jde, tak mě to baví.

Já: Co bys mi o tenise řekla, kdybych ho chtěla také zkusit?

1: Určitě, že je zábavnej, že mě baví (smích).

Já: No, co bys třeba ještě řekla, kdyby přišla kamarádka a zeptala se tě, že by chtěla také hrát? Jak bys ten sport popsala?

1: (ticho) že se toho i třeba někdy bojíš, ale zas se u něj i nasměješ, že je to zábava, ale musí se hodně trénovat... můžeš ho hrát sama za sebe, ale i ve skupině ve družstvu...

Já: Dobře, je ten sport je?

1: Je těžkej, hraje se ve dvojicích a debl se hraje, že máš spoluhráče a proti tobě hrají dva soupeřové spoluhráči. A singl... to hraješ ty a proti tobě hraje protihráč. Můžeš hrát zápasy, ale i jenom trénovat a je to celý na tobě.

Já: Co máš na tenise nejradši?

1: Nejradši?

Já: Ano, nejradši.

1: (ticho) Mám ráda turnaje a zápasy. (ticho)

Já: Aha a co konkrétně?

1: Určitě když vyhraju, tak se hodně z toho raduju a jsem ráda, že když dostanu pohár nebo medaili nebo i diplom a že z toho má radost mamka a babička s dědou.

Já: A co máš naopak nejméně ráda?

1: Hm, no, hlavně když prohraju, tak jsem hlavně našťvaná na sebe, takže si pak řeknu, že ten další turnaj nebo zápas chci vyhrát. Prostě nejlepší je na tom vyhrávat a ukázat, že jsem dobrá. Ukázat, co všechno umím.

Já: Jak často trénuješ?

1: Taaak...

Já: V létě?

1: V létě skoro každé den, hodinu a někdy hodinu a půl. V zimě chodíme do haly, a to chodíme tak dvakrát, možná třikrát za tejdén.

Já: Jak vypadá tvůj trénink?

1: Hraju s mojí mamku, protože ta hrála hodně závodně, s mojí tetou, protože je trenérka a taky s dědou. Někdy si dávám i se ségrou a ostatníma zápasy. Skupinový tréninky taky máme, ty máme v klubu. S kamarády, co tam choděj a kamarádky.. prostě každé čtvrté spolu hrajeme tréninky. Dává nám tam trenérka různé cvičení a dáváme i zápasy, debla i singla.

Já: Jak by vypadal tvůj ideální trénink? Kdyby sis mohla říct, co budeš trénovat, tak jaké by to bylo?

1: Hmm, tak asi bysme se nejdřív protáhli, pak na malý, tam bysme se trochu rozehráli, a nakonec na velký... pak bysme si dali nějaký „zabíjecí“ údery, voleje, smeče, podání a pak hlavně i zápas, na to se vždycky těším nejvíc (smích).

Já: Dostáváš za tréninky nebo za tenis nějaké odměny?

1: Tak dostávám pochvalu. Třeba, že mi trenérka řekne, že to bylo dobrý. Když jsem líná, tak mi naopak říkaj, že jsem se měla víc snažit. Ale jako nějaký věci za tenis nedostávám, to mi přijde divný.

Já: Jak tě trenéři tedy povzbuzují?

1: Prostě říkají, že to bylo dneska hezký, že se jim to líbilo, že jsem hrála dobře. Někdy třeba řeknou, že ten, kdo vyhraje zápas tak nemusí na konci zametat kurt (smích).

Já: (smích) Takže jen slovně?

1: (souhlas) Jo, slovně při tréninku nebo po něm.

Já: Jaké si s trenéry stanovujete cíle?

1: No, hlavně abysme něčeho dosáhli, abysme něco vyhráli, abysme neprohrávali. Oni prostě s náma trénují, abysme dosáhli toho, čeho chceme... abysme byli v něčem dobrý a něco uměli.

Já: No, a čeho bys chtěla dosáhnout ty? Jaké jsou tvé sny, nebo cíl, o kterém sis řekla, že ho splníš?

1: Chtěla bych bejt hlavně v novinách jako máma a třeba i hrát v jiných zemích. Chtěla bych bejt prostě dobrá a hodně vyhrávat.

Já: Aha, tak snad ti to vyjde. Jak by ses v tenise tedy ohodnotila v porovnáním s ostatními? Myslíš, že ti to jde? Jaká v tenise jsi?

1: (ticho) Tak někdy mi nejde podání a udělám i zbytečnou chybu někdy a celkově... (ticho)

Já: Když to porovnáš s ostatními, tak co myslíš?

1: Řekla bych, že jsem dobrá, třeba v klubu mi to jde skoro nejlíp.

Já: Super, jak moc je pro tebe důležité vítězství?

1: Hodně moc, protože když vyhraju, tak jsem prostě šťastná a vlastně je i mamka a celá moje rodina taky šťastný, že jsem vyhrála.

Já: A co se stane, když náhodou prohraješ?

1: Tak to jsem hodně smutná, i z toho brečím. Mamka mi říká, že musím prostě příště zvítězit, řekne mi, co jsem udělala za chyby a že je příště už dělat nemůžu.

Já: Kdo, nebo co tě na tenise nejvíc motivuje, abys ho hrála? Co tě nejvíc pohání?

1: Nejvíc mamka a celá moje rodina. My jsme prostě tenisová rodina, takže to mam jako oni.

Já: Co ti tenis dal? Co tě naučil?

1: (ticho) Tu zkušenost, že někdo třeba hrát neumí, nebo neumí dělat žádnéj sport a já jo.

Já: Ještě něco?

1: No, třeba tam potkávám svoje kamarády a povídám si s nima. Když si na debla domluvim nějakou kamarádku, tak si pak s nima povídám a obcházíme společně kurty a smějeme se, na to se vždycky těším. (ticho) Taky mě to naučilo, že se jezdí na turnaje, že se na trénink nesmí přijít pozdě, že musím makat...

Já: Aha a co ti tenis vzal? Co se ti nelíbí?

1: Mně se na tenise nelíbí nic (smích) nebo jako myslím to tak, že mi nic nevzal.

Já: Není nic, co by se ti na něm nelíbilo.

1: Jen když prohraju (smích).

Já: (smích) Dobře. Jak tvé hraní tenisu vnímá okolí?

1: My se často díváme na zápasy. A když se na ně díváme, tak mi mamka tam ukazuje chyby, co kdo dělá. Když ukazují ten zpomalený záběr, tak mi mamka ukazuje, co dělat a co ne.

Já: Jak to vnímá celkově rodina a kamarádi?

1: (ticho)

Já: Co si o tom myslí? Jaký na to mají názor?

1: Tak hrajou se mnou, líbí se jim, že hraju tenis a povzbuzují mě v tom. Vozí mě na turnaje. A s kamarádkama to moc tenis neřeším, nic neřikaj, protože jim já nic moc neřikala.

Já: Jaký máš vztah s ostatními na tenise?

1: Myslím, že máme dobrý vztahy, kamarádím se s nima, povídám si s nima. A když třeba dáme vítězný míček v zápase, tak se vzájemně povzbudíme.

T: Tak to je asi v klubu. Co na turnajích nebo mistrákách?

E: Jo, tak tam potkávám hodně lidí. Na turnajích se vždycky s někým zkamarádím a třeba jim nabídnu, jestli spolu budeme hrát čtyřhru, začneme si povídat a je to pak ten turnaj zábavnější. Ale když hrajeme proti někomu čtyřhru, tak jsou holky, který jsou hrozně namachrovaný a dělaj, že jsou nejlepší a hrozně to prožívaj, takže je o to víc chceme porazit,

aby viděly, že nejsou nejlepší, že je někdo dokáže porazit, aby už nemachrovaly a nebyly nepříjemný.

Já: V klubu namachrovaný nejsou?

1: To ani ne, někdy se tu kluci předváděj, ale jinak je s nima sranda a hodně si povídáme.

Já: Dobře, jakých tenisových soutěží se účastníš?

1: Účastním?

Já: Ano. Na jaké jezdíš?

1: Noo, na turnaje, mistráky, soustředění...

Já: Jak to tedy vypadá na tom turnaji?

1: (ticho)

Já: Mě by zajímalo, jak to prožíváš, jak si při tom připadáte všichni?

1: Já když jedu na zápas, tak jsem hodně nervózní, že nevím prostě... prostě je u mě všechno zavřený a svázaný, nevím, jak chci hrát, takže se prostě bojím. Potom, když tam přijedeme, tak už to je lepší a když už jsem na začátku hraní, tak to ze mě spadne a mam chuť je všechny porazit.

Já: Co pro tebe tedy představuje vítězství, jaký je to pocit? Co je nejlepší výhra?

1: Jsem z toho hrozně ráda i to okolí... teda okolí, moje rodina je moc ráda. Když tam se mnou nejsou, tak jim hned volám a oni se mě ptají, jak jsem hrála, tak jim říkám, že jsem hrála dobře a že jsem třeba vyhrála.

Já: A co je tedy ta dobrá výhra? Co je nejlepší?

1: Prostě že jsem někoho porazila, ten pocit, že jsem dobrá.

Já: Vyhrála jsi někdy něco?

1: Jo, medaile, diplom a ještě ten... dva poháry. To jsme byli na turnaji a vyhrály jsme debla, takže nám za něj dali pohár. A ještě jsem vyhrála v klubu celý turnaj.

Já: A za co jsi nejvíc ráda?

1: Že to dokážu, že předvedu, co umím, že dostanu body, takže příště, příště si řekne ten, kdo bude hrát proti mně: „Tyjo, tak to se docela bojím, ta je dobrá.“

Já: Super, děkuji za rozhovor! Hodně štěstí.

Informátorka č.2

(souhlas s nahráváním)

Já: Jaké sporty děláš? Který máš nejraději a proč?

2: Hraju tenis. Hraju ho od pěti let. Ještě jsem teda tancovala latinsko-americké tance, ale ty už nedělám a hraju jenom ten tenis, protože se ho snažím hrát aktivnějc.

Já: Jak a kdy ses k tomu tenisu dostala?

2: Dostala jsem se k němu už v dětství, protože celá moje rodina ho hraje, takže to máme v rodině a já ho chtěla taky hrát. Nejvíc ho hraje mamka a teta, ale taky občas trénuju s dědou.

Já: Co bys o tenise řekla někomu, kdo by uvažoval, že by chtěl jít hrát tenis? Doporučila bys mu ho, nebo jak bys ho tomu člověku popsala?

2: Že je to individuální sport, který je hodně na psychiku a je hodně individuální a.... těžký, ale jinak bych ho doporučila jako. Asi to není úplně pro každého, ale mně se líbí.

Já: Můžeš to ještě nějak rozvést?

2: No, že ho hraješ většinou sám za sebe, že trénuješ i hraješ zápasy a je to celý na tobě, že to není třeba jako fotbal, kdy se hraje v nějakým týmu nebo tak. Někdo třeba hraje radši ve skupině a někdo chce hrát sám za sebe.

Já: A to se ti na tenise líbí, nebo ne?

2: Jo, já bych asi úplně nechtěla hrát v týmu, kde to pak můžeš zkazit ostatním třeba... Takhle to je jenom na mě nebo třeba na mě a spoluhráče, když hrajeme debla.

Já: Dobře, a co máš na tenise nejvíc a nemíň ráda? Můžeš začít třeba s tím, co máš nejvíce ráda.

2: Na tenise mám ráda, že můžu jezdit třeba na soutěže a zápasy. ... Ráda ho hraju se svojí rodinou a ráda tam trávím čas i s ostatníma lidma třeba, že tam mám kamarády.

Já: A co máš naopak nejméně ráda na tenise? Co ti tam vadí, co nemáš ráda?

2: Já nevím..... (ticho) Asi abych tam měla větší kolektiv. A asi, že je to hodně individuální sport, že to musím hrát sama za sebe a to je jako na jednu stranu dobrý, ale na druhou bych

třeba chtěla, aby nás tam bylo víc. (ticho) A taky nemám ráda, když mi to nejde, ale to je asi jasné (smích).

Já: Jak často trénuješ a jak vypadá tvůj trénink?

2: V létě trénuju několikrát do týdne, aspoň čtyřikrát, pětkrát. V zimě tak dvakrát, někdy třikrát. Trénuju se svojí mamkou, anebo s dalšíma příslušníkama rodiny, takže s dědou, ségrou, tetou... Mám taky skupinový trénink se svým klubem, které jsou spíš v létě. A vlastně jezdím i na sparing různě po okolí do různých klubů třeba.

Já: Co se ti na tréninku líbí nejvíce a co nejméně? Když jsi na tréninku, tak co máš a nemáš ráda?

2: A to mám říct nějakou konkrétní věc?

Já: Můžeš, cokoli tě napadne.

2: Tak třeba ráda na tréninku hraju gemy, zápasy a baví mě podání. A míň mě baví dobíhání míčů a voleje. Baví mě i ty sparingy, kde se jako předháníme, jak to komu jde (smích).

Já: Dostáváš za tréninky nějaké odměny?

2: (překvapení) Nedostávám odměny.

Já: A celkově za tenis dostáváš nějaké odměny?

2: No, jakože když vyhraju, tak je to jakože odměna.

Já: Dobře. Jak tě trenéři povzbuzují a motivují?

2: Ehhhh. No na tréninku, že na mě něco zavolá nebo vykřikne a při zápase se mi snaží pomoci tím, že mě povzbuzuje, když se mi něco povede, nebo i když třeba něco zkazím, že mě podpoří. Jinak jako nic nedostávám...

Já: Jaké máte s trenérem v tenise cíle?

2: Určitě začít víc vyhrávat na turnajích a zápasech a zlepšit se v tom, co mi nejde.

Já: Jiné už nemáte? Vede tě trenér k něčemu?

2: Abych někoho prostě porazila a vyhrávala. Jako je i důležitý, abych z toho sportu měla prostě radost a abych jako odvedla dobrou výkonnost při zápase.

Já: Jak by ses sama v tenise ohodnotila? Co si myslíš, že ti jde a co nejde?

2: Asi na tom jsem průměrně, mohla bych se ještě zlepšit, ale určitě už něco umím. Mohla bych se zlepšit tak, že bych začala prostě víc vyhrávat.

Já: Když tedy mluvíme o vyhrávání, tak co je tvůj největší cíl nebo sen?

2: (ticho) Začít vyhrávat a mít třeba i nějaký medajle a poháry.

Já: Řekla bys tedy, že chceš začít vyhrávat kvůli trofejím, kvůli těm pohárům a cenám?

2: To zase ne, ale abych měla dobrej pocit, že jsem to dokázala... a věděla jsem pro sebe, že jsem vyhrála.

Já: Jak moc je pro tebe důležitá výhra tedy? Jak se cítíš, když vyhraješ?

2: Mám velkou radost, mám ze sebe radost, že jsem do toho dala všechno a že jsem to nevzdala a překonala se.

Já: A jak se cítíš, když prohraješ?

2: Bejvám z toho zklamaná, že jsem se mohla snažit víc a dát do toho víc.

Já: Co bys mohla říct, že ti ten dal?

2: Že umím něco víc než ostatní, že jsem v něčem lepší. Že se třeba celý dny neflákám a nechodím jen ven, ale jdu tahle něco hrát.

Já: Jak tvé hraní tenisu vnímá okolí?

2: Hlavně rodina mě podporuje, chtějí, abych se zlepšovala a hrála co nejvíc.

Já: Jak konkrétně?

2: Hrají se mnou, chtějí se mnou na tenise trávit čas, jezdí se mnou na zápasy a chtějí prostě abych se zlepšovala a vyhrávala. Nejvíc mi pomáhaj... třeba se o tom bavíme, jak vylepšit údery.

Já: A jak je to s vrstevníkama na tenise?

2: No, máme tam dobrý vztahy, docela spolu rádi hrajeme, ale někteří se ale chtějí moc předhánět a porazit mě, takže občas spolu soupeříme třeba na tréninku, kdo hrál líp nebo tak, ale je to jako z legrace.

Já: Jak prožíváš zápasy? Jak se cítíš? Třeba před, po něm i.

2: Před zápasem mám trému, jsem nervózní no. Nechce se mi třeba jíst a pít, ale většinou to ze mě na začátku zápasu opadne a pak už jenom hraju. Nejlepší je, když hraju dobře a to ani nemusím vyhrát, ale hlavní je, že mam pak dobrej pocit, že jsem odehrála dobrej výkon a cítím se dobře. Když prohraju, tak jsem z toho smutná, že jsem se třeba mohla víc snažit, anebo hrát jinak.

Já: Co je pro tebe největší výhra?

2: Prostě dokázat, že jsem lepší než ostatní, co hrajou tenis.

Já: Jakých tenisových soutěží se účastníš?

2: Soutěží družstev a turnajů.

Já: Ještě nějaké tenisové akce?

2: To jsem byla několikrát na soustředění a klubovym turnaji.. a taky ty sparingy.

Já: Co považuješ za svůj největší úspěch?

2: Asi když jsem vyhrála takovej těžkej zápas na turnaji loni. Hrály jsme tři sety a já nakonec vyhrála, takže to jsem měla velkou radost.

Já: Super, děkuji za rozhovor a ať se ti v budoucnu daří.

Informátorka č.3

(Souhlas s nahráváním)

Já: Jaké sporty děláš, který máš nejradši a proč?

3: No, tak hraju tenis a dělala jsem i jiné sporty, ale teď už hraji jen tenis. A asi jsem měla nejradši ten tenis, přijde mi to takové nejlepší. Líbí se mi na tom vlastně, že to není skupinový sport. Že to hrajeme jen my dvě, takže to je pro mě lepší, než kdyby nás bylo víc. Radši hraju sama.

Já: Dobře, a jak ses k tenisu vůbec dostala?

3: No, vlastně to bylo asi proto, že mi to doporučily moje sestřenice. Obě hrály tenis docela dlouho a hrozně je to bavilo, tak jsem se to rozhodla jít taky zkusit.

Já: Kdyby někdo chtěl také začít hrát tenis, tak co bys mu o tenise řekla?

3: No tak, že je to fajn, právě že je to takový, že hodně.... Že nemusí čekat na ostatní, že hraješ sám, takže nemusíš čekat na ostatní, když jim to třeba nejde. Že je to takový, takový (ticho, smích). A asi, že je to fajn v tom, že třeba se to třeba hraje i v létě i v zimě, že přes prázdniny nemusíš mít pauzu. Že je to prostě zábava.

Já: Co na tenise nemáš ráda?

3: Co? Asi..

Já: Tenis chápej jako tréninky, soutěže, turnajičky, soustředění. Uplně celkově.

3: Hele já prostě nemám ráda, když hraju s někým jiným. Ráda hraju sama. Prostě nechci hrát s někým jiným.

Já: Fakt? A proč je tomu tak?

3: Já se asi stydim. Stydim se i před těma, se kterejma hraju kromě trenérky.

Já: Před soupeřem?

3: No, to mi vadí nejvíc. Vlastně i před rodičema. Nemam ráda, když na mě někdo kouká. Mám nejradši vyloženě ty tréninky, to mě baví a nestydim se.

Já: Dobře tedy. Jak často tedy často trénuješ?

3: No, mám je s tebou, dvakrát týdně. Někdy jen jednou, jindy i třikrát. V zimě jen jednou, protože to se hraje v hale, takže většinou takhle.

Já: Jak vypadá tedy ten trénink?

3: No, na začátku se rozběháme, pak máme rozcvičku. Pak vlastně hrajeme na maličký a postupně se dostáváme úplně dozadu. Hrajeme na sebe, nějaký cvičení, pak třeba podání a potom náběhy, voleje, zápas dáváme vždycky. Různě se to střídá.

Já: Jak by vypadal tvůj nejlepší ideální trénink. Co bys dělala tu hodinu, kdyby sis mohla vybrat co chceš.

3: No, určitě bych na začátku běhala... docela dlouho, já ráda běhám. Pak bych se rozcvičila, zahrála na malý postupně. Určitě i zápas na malý. Rozhodně by v tom nebyly náběhy (smích), ty určitě.

Já: Aha, takže náběhy máš nejméně ráda?

3: Určitě to je jedna z věcí, co nemám ráda, moc mi to nejde.

Já: A co máš naopak nejradši?

3: Nevím. I když vlastně rozhodně tu volnou hru, baví mě vyměňovat co nejdýl. Potom i docela podání.

Já: Pinkačku prostě, vid'. Dostáváš za tenis nějaké odměny?

3: Jako od rodičů?

Já: Ano, třeba. Záleží, jak to u tebe je.

3: Spíš ani ne. Prostě vyloženě nic hmotného ne. Mě to prostě baví jen tak. A těším se vždycky na tréninky, takže to je moje taková odměna nejlepší, ta zábava.

Já: Dobře, jak tě tvoje trenérka motivuje na tréninku nebo mimo trénink? Jak to vypadá.

3: (smích, ticho) Jak? No, tak třeba se mi snaží, asi jednou za několik měsíců, třeba mi shrnout, co jsme nového vyloženě zvládly, co se změnilo za celou sezónu. A třeba mi i nastavuje cíle, co se snažíme splnit.

Já: Výborně a jak konkrétně třeba na tréninku motivuje? Povzbuzuje tě, nebo je to samé vyčítání (smích).

3: (smích). Ne, to vůbec. Spíš prostě normálně, když se mi něco dobře povede, tak mě pochválí a řekne, že se mi to povedlo a řekne mi co konkrétně jsem udělala dobře, že to mám takhle hrát dál, aby se to dařilo pořád.

Já: Hm, máte teď stanovené nějaké cíle?

3: Tak. Za minulou sezónu na začátku roku se mě moje trenérka snažila přesvědčit, že zvládnou aspoň trochu hrát na celý kurt a dobře podávat z vrchu. Já jsem jí teda moc nevěřila, ale dokázala jsem to no. Z toho mam fakt radost.

Já: Jasně, to je super. Máš i nějaký jiný cíl, než z tréninku? Výhra nějaká.

3: To jo, možná, že porazím někoho z klubu, že budu dobrá.

Já: Jak by ses v tenise sebe ohodnotila? Jak myslíš, že ti tenis jde?

3: No tak, myslím, že se fakt snažím, protože mě to baví. Nejde mi to vyloženě hoodně, ale snažím se. Samozřejmě jsou tréninky, kdy mi to nejde vůbec, ale vůbec. Ale myslim, že se snažim, jen když nemám dobrou náladu, tak mi to nejde

Já: Dobře. Čeho bys chtěla dosáhnout v tenise? Máš nějaký sen?

3: Takový cíl nemám, prostě mě baví tréninky a ten sport sám o sobě. Baví mě to hrát pro zábavu, ne že bych vyloženě chtěla vyhrát nějaký turnaj v okresu nebo v klubu, to asi ne.

Já: Kdo, nebo co tě v tom tenise nejvíce motivuje? Kde tedy nacházíš motivaci, když třeba nemáš vyloženě nějaký velký sen?

3: Asi moje trenérka mě motivuje nejvíc, potom docela i moji rodiče a okolí. Hlavně trenérka a rodiče.

Já: Jak konkrétně to dělají třeba ti rodiče?

3: Tak jako... Konkrétně? Třeba mě vozí na tréninky, mluví o tom, platí je.

Já: Povídáte se o tenise doma?

3: Někdy jo, docela jo.

Já: O čem mluvíte?

3: Třeba jak mi to šlo, jak jsem se zlepšila, kdy bych zas chtěla jít nebo někam jet na turnaj a tak.

Já: Jak moc je pro tebe důležité zvítězit, ať už na tréninku nebo i na nějakém zápase, co hraješ. Jak potřebuješ vyhrát?

3: Myslím, že určitě každý chce vyhrát. A samozřejmě chci vyhrát i já, ale nemyslím si, že jsem ten typ, co by se psychicky zhroutil, z toho když prohraje nějaký malinký zápas. Samozřejmě chci vyhrát, mám z toho dobrý pocit, ale nehrotím se, když prohraju.

Já: Hm, dobře hele. Co bys řekla, že ti tenis dal? Jaký přínos?

3: Hlavně že mě to baví. Ani nevim, co bych si vybrala teď za jiný sport, a to já ráda sportuju celkově. Nejlepší je, že si můžu dvakrát/třikrát týdně pořádně vyběhat a vybit ze sebe energii. A i takový, že mám z toho dobrý pocit, když mi to jde. Asi jde nejvíc o ten dobrý pocit, že mě to baví a že mi něco jde.

Já: Paráda, a co ti tenis třeba naopak bere, jestli něco takového je?

3: Coo? (smích).

Já: Noo, třeba nějaká negativní stránka.

3: Občas mi dělá problém se k tomu dokopat, ale na tréninku už je to fajn, nejlepší je ten pocit po tréninku. Pak jsem vždycky hrozně ráda, že jsem šla a zahrála si dobře, že mam jako radost.

Já: Co lidé na tenise? Jak to máš?

3: Jo, v klubu nás pár je, ale vyloženě nějak, že bych se s nima kamarádila mimo tenis, tak to ne. Pozdravíme se na tenise, někdy si spolu zapinkáme, ale mimo tenis úplně ne. Taky míváme soustředění, ale to jsou jen dva nebo tři dny na začátku prázdnin. Taky bývá na konci sezóny klubový turnaj.

Já: Aha, tak tohohle všeho se účastníš.. .

3: Jojo.

Já: A co z těch akcí máš nejradší?

3: Nejradší mám trénink, pak soustředění a turnaj nejmíň, protože tam je hodně lidí.

Já: Jak třeba ty zápasy prožíváš?

3: (Ticho)

Já: Jak se třeba cítíš před zápasem, během a po něm?

3: Během už je to v pohodě, ale před nim jsem vyloženě napjatá. Na tréninku ne, tam nervozní nejsem. Tam mi tolik nevádí, když to pokazím, samozřejmě se snažím, ale nebojím se, protože vím, že budeme hrát zápas zas na dalším tréninku tento nebo další týden znova, takže... na tréninku jako to je takový, že je to součástí tréninku.

Já: A mimo? Třeba na těch turnajích.

3: Nevím, nemám ráda, když se na mě lidi dívají.

Já: Jsi nervozní?

3: To vyloženě ne. Já nejsem nervozní z toho turnaje, ale z toho, že se na mě dívají diváci.

Já: Protože?

3: Protože to nechci před nima zkazit.

Já: A kdyby byl turnaj bez diváků, tak co?

3: To by mi asi ani nevádilo, to by ale musel být jen úplně bez diváků. To by tam mohl být jen trenér.

Já: I rodiče by vadili?

3: Taky.

Já: Jakou máš v tenise nejlepší výhru? Co je největší výhra?

3: Asi prostě ten dobrý pocit. Mám ráda ten pocit, že hraju. Žádná věc, ale radost. Snažím se do toho dát všechno, ale beru to jako zábavu, proto nemám ráda ty soutěže.

Já: Super, to je vše, děkuji za rozhovor a hodně štěstí!

Informátorka č.4

(souhlas s nahráváním)

Já: Tak mi řekni, jaké sporty děláš, který z nich máš nejraději a proč zrovna ten?

4: No, tak hraju tenis, pak já jsem dřív tancovala aerobic, ale ten už teď dělám jen občas, pak ještě mam volejbal a taky jezdíme s rodičema na kole. A asi nejradši mam tenis nebo volejbal, je to takový na stejno, každý má svoje výhody.

Já: Jak a kdy ses k tenisu dostala? Proč zrovna tenis?

4: On ho totiž hrál už táta, tak navrhnul, že by mě to mohlo taky bavit a že bych ho měla zkusit a já občas i koukala v televizi a líbilo se mi to... (ticho) takže jsem ho pak šla taky zkusit.

Já: Co bys o tenise řekl někomu, kdo by uvažoval, že by tenis také zkusil?

4: (smích) já nevim, asi že je dobrej, že by ho měli jít taky zkusit.

Já: A třeba něco konkrétního? Že bys ten sport nějak popsala?

4: Hmm, no, že je to dost individuální sport, že ho hraješ sám za sebe a nemáš žádný tým nebo tak něco. A taky že není lehkej, jak to vypadá v televizi, že trvá, než to jako začneš... než se třeba vůbec trefíš..

Já: Super, co máš na tenise nejradši a nejméně ráda?

4: Tak nejlepší je, když vyhraju a porazim někoho třeba dobrýho nebo když rodiče a trenérka vidí, že mi to jde. Nebo mě baví i tréninky docela, hlavně když hraju dobře prostě...

Já: Aha, takže nejdůležitější je pro tebe tedy výhra?

4: Jako je to dobrý vyhrát, to chce asi každej. Ale zase taky nemusim vyhrát za každou cenu... (ticho) asi je jako nejlepší ten pocit, když hraju dobře a že jsou rádi i rodiče a trenér, že jsem jako něco dokázala... že i sama cítím, že mi to jde.

Já: Aha, hmm (přikyvování). Jak často trénuješ a jak tvé tréninky vypadají? Jak by vůbec vypadal tvůj ideální trénink, kdyby sis ho mohla vymyslet podle sebe.

4: Chodim hrát třikrát týdně na kurty. Mám svoji trenérku, takže to hraju s ní. Občas mi zařídí třeba nějaký sparing nebo mám společný trénink s ostatníma z tenisu.

Já: A co ten ideální trénink?

4: Noo, já mam ráda hraní na malý a zápasy na malý (smích). Takže nejdřív asi rozehrávka a pak dlouho zápasy na malý.

Já: Co se ti tak líbí na zápasech na malý?

4: Já nevim, baví mě to, vždycky se u toho nasmějeme (smích).

Já: Co na tréninku nemusíš?

4: Jako za údery?

Já: Klidně, nebo i celkově, co nemáš ráda?

4: No, moc mi nejde dobíhání míčků dopředu a podání, ale jinak mě tenis baví. Nemám ráda, když mi to nejde (smích).

Já: Dostáváš za tréninky nebo za tenis nějaké odměny? Jaký bys třeba vyjmenovala?

4: Nic moc nedostávám, občas mi rodiče koupí zmrzlinu po tréninku, když je vedro, ale jinak nic. Neznám moc lidí, kteří by za tenis něco jako dostávali.

Já: Jak tě trenérka povzbuzuje, motivuje?

4: Říká mi, co mám dělat, třeba na mě volá, ať makám, ať se snažim. Vždycky mi připomíná, jakej jsem udělala pokrok, že třeba už umim něco, co mi loni nešlo a tak.

Já: Super, stanovujete si spolu tedy nějaké tenisové cíle?

4: Ona mi vždycky na začátku na jaře říká, že třeba dokážeme do konce sezóny něco vylepšit. Loni třeba jsme trénovaly první a druhý podání, ale asi chce, abych se prostě zlepšila.

Já: Jak by ses v tenise ohodnotila? Co ti v tenise jde a co ti dělá problém?

4: No dělalo mi problém podání, ale už je to lepší (smích). Myslím, že hraju docela dobře, že se snažim bejt v něčem dobrá aspoň trochu.

Já: A co ti jde? A jak celkově si myslíš, že na tom jsi?

4: Jde mi forehand a zabíjení míčků... (ticho) A asi normálně, nijak zvlášť jako, hraju především pro zábavu, ale vždycky chci, aby mi to šlo co nejvíc samozřejmě.

Já: Je ale něco, čeho bys chtěla v tenise dosáhnout, i když hraješ jen pro zábavu? Nějaký sen?

4: Asi jenom aby mi to šlo, abych třeba dobře hrála, mohla jet třeba na turnaj a vyhrát a měla ze sebe dobřej pocit. Aby měli třeba i rodiče radost (smích).

Já: A co nějaký sen?

4: Dřív jsem chtěla hrát v cizích zemí, ale teď už spíš jen chci, abych si to vždycky užila a měla ze sebe radost.

Já: Jak moc je pro tebe tedy důležitá výhra?

4: Prostě každěj chce vyhrát (smích). Nevim, chci vyhrát, ale není to zase to nejdůležitější asi.

Já: A co je to to nejdůležitější?

4: (ticho) ten pocit, když dobře hraješ a jako mám z toho radost

Já: Aha, dobře. Jak se tedy cítíš, když vyhraješ?

4: Nooo, jako je to dobrý, mám radost, je třeba dobrý, když to vidí trenérka anebo táta.

Já: A jak to máš, když se to nepovede a ty prohraješ třeba při tréninku nebo v zápase?

4: Tak bývám z toho smutná a našťvaná. Nejblbější je, když mě porazí někdo, kdo kopečkuje.

Já: Co ti tenis dal a co vzal?

4: Co mi dal?

Já: Ano, co ti přineslo to, že hraješ tenis?

4: No prostě, že jsem dobrá ve sportu, že něco umim a že to mužu i ukázat třeba. A nic mi to asi nevzalo, to teda nevim.

Já: Jak tenis vnímá třeba tvoje okolí? Rodina, kamarádi..

4: Tak táta tenis hrál, takže ten mě k tomu vede a chce, abych hrála a abych byla dobrá. Taky jeden spolužák hraje tenis, ale to já hraju trochu líp (smích).

Já: Jak se projevuje podpora třeba právě od taťky?

4: Že mě vozí na tréninky, že mi je platí... (ticho) jakože má radost, má radost i mamka, když se jdou třeba někdy dívat na kurty.

Já: Jaké máte vztahy s ostatními na tenise?

4: Jo, dobrý, máme společný tréninky a tam je docela sranda.

Já: Dobře, ještě mi prosím řekni, jakých se účastníš tenisových soutěží a akcí.

4: No jezdím na turnaje a na mistráky, i když teď se přes zimu skoro nehrálo, že jo.

Já: Hmm (souhlas).

4: A taky máme turnaj v září pro členy, i je turnaj klubový pro dospělé.

Já: Když hraješ nějaký zápas, tak jak ho vůbec prožíváš? Jak se cítíš?

4: Jsem hrozně nervní hlavně ráno před nim a při rozehrávce, ale pak už to je lepší no. Nechci, aby mě třeba někdo viděl, když nehraju dobře a když prohraju.

Já: Co je pro tebe největší úspěch, největší výhra?

4: Nejlepší bylo, když jsem vyhrála turnaj... to jsem vyhrála i pohár a diplom.

Já: Super, děkuji za rozhovor a hodně dalších vyhraných turnajů!

Informátor č.5

(souhlas s nahráváním)

Já: Jaké sporty děláš, který máš nejraději a proč?

5: Dělám tenis, florbal a určitě mám radši florbal, protože to je kolektivnější sport než ten tenis a je tam takový, že když uděláš jednu chybu, tak hnedka ztráta toho míčku nebo něco takovýho, tak máš dalších X lidí, který tě můžou podržet...kdežto tenis je hodně individuální a jsi tam na kurtě sám... a to je všechno (smích)

Já: Jak ses k tenisu dostal?

5: No, jak jsem se k tenisu dostal? Od táty s mámou, oni to hráli, když byli mladý a já taky přišel jednou na trénink a bavilo mě to, takže jsem u toho skončil.

Já: Hm, co bys řekl někomu, kdo by chtěl také hrát tenis? Doporučil bys ho?

5: Joo! Určitě bych ho doporučil. Třeba někomu, kdo nemá rád úplně týmový sporty, protože některý lidi jsou takový že... nesou blbě, když to pokazí celému týmu, tak to pokazíš jen sobě a je to takový... i dobrá fyzická příprava. Je to prostě dobrá zábava i.

Já: Co máš na tenise nejradši? Tenis můžeš brát jako tréninky, soutěže, zápasy, soustředění cokoli.

5: Určitě výhry. No určitě výhry. To je prostě vždycky... ještě když můžeš i popsat co jsi v tom zápase udělal dobře, tak to je prostě nejlepší.

Já: Dobře a co máš naopak nejmíň rád?

5: Nejmíň, jo? Asi ten stres po druhym podání, to je nehorší (smích). Ne jako je to občas těžký na psychiku, že je všechno na tobě.

Já: (smích) Oukej. Jak vypadají tvoje tréninky, jak často hraješ a s kým?

5: Trénuju většinou dvakrát,tříkrát týdně. Trénink mam vždycky tak hodinu, hodinu a půl. Ted'ka samozřejmě ne. Trénuju s Martinem, mym trenérem. A trénuju právě tak, že se většinou rozehrajeme, pak dáme nějaký běhací cvičení a ještě nějaký další cvičení, který různě střídáme a nakonec si zahrajeme gemy.

Já: Hm. A jak by vypadal tvůj ideální trénink?

5: Nooo. Tohle je můj ideální trénink, mě to úplně vyhovuje.

Já: Nic bys na tom nezměnil?

5: Nee. Asi nee.

Já: Tak dobře, a tedy na tom tréninku máš co nejradši? Co je tvá oblíbená část?

5: Určitě to hraní, zápasy. To je největší zábava prostě.

Já: A nejmíň?

5: Nejmíň? To se nedá úplně porovnat, já mám rád docela všechno, mě ten sport baví a takhle si to docela užívám (smích).

Já: Fakt? Hele někteří třeba tvrdili, že nemají rádi běhání.

5: Nee, to mě baví, že jako je to takový, že si u toho připadáš dobře, když ten míček doběhneš a dáš to.

Já: Dobře. Dostáváš za tenis nějaké odměny?

5: (ticho) Ne, to asi jen dobrej pocit, jinak ne.

Já: Tak jak tě trenér motivuje? Marek určitě nějak motivuje, že?

5: Notak, nevím, jestli bych to měl úplně říkat, ale Arnošt mi řekl, že když porazím trenéra, tak mě jednou pozve na pivo (smích).

Já: (smích)

5: Ale tak hele my o tom hodně mluvíme, hodně mě, když to řeknu anglicky, hypuje, abych co nejvíc teď balónků doběhnul a to mi pomáhá.

Já: Takže prostě slovní koučování?

5: Jo, úplně.

Já: Super. Stanovujete si s trenérem nějaké cíle nebo něco, čeho byste chtěli dosáhnout?

5: To ani ne. Já si myslím, že se snažíme zlepšit celkově, vyloženě nějaký cíle úplně ne. Já tenis hraju především pro zábavu, tak že bych měl vyloženě nějaký cíle.. maximálně že bych měl ještě líp běhat a zlepšit podání.

Já: Jak by ses ohodnotil sám v tenise? Jak si myslíš, že ti to jde? Jaký máš silný stránky a na čem bys měl třeba ještě zamakat?

5: Určitě je moje silná stránka to, že hodně lidí se u toho stresuje. Já si myslím, že takovej nejsem, hlavně na tréninku. Tam si prostě řeknu, že když to pokazím, tak to tolik nevadí. Samozřejmě, že tě to pokaždý štve, ale ne že bych se u toho hroutil a rozčiloval po celým okolí. Nejsem jako lidi na turnajích, který to prostě strašně prožívaj, já si to prostě užívám a mam z toho spíš radost než stresy. No a nejmíň mi jde určitě podání, to je prostě katastrofa.

Já: Tak dobře a kdyby ses měl srovnat s ostatními na tenise, tak jak se vidíš?

5: Takovej.. průměr no.

Já: Dobře nu. Čeho bys chtěl v tenise dosáhnout sám? Nějaký cíl, nebo sen, když jsi byl malý?

5: Nevim, já tom úplně takhle nepřemýšlim. Fakt tenis hraju pro zábavu. Pro mě je nejdůležitější, že tím trávím volnej čas a trávím to něčim, co mě fakt baví. Cíle úplně nemám, že bych chtěl třeba vyhrát Wimbledon nebo něco takovýho, to mě úplně neláká, možná jsem si to představoval jako malej.

Já: No vidíš. A to by někteří lidi z Lysý chtěli.

5: To věřim, že by někteří z klubu řekli (smích)

Já: A když jsi byl malý, tak jsi nesnil o tenisovém úspěchu? Nepředstavoval sis něco?

5: Jako jo, ale v jinym sportu spíš. V tenise jen trošku (smích).

Já: Nějaký vzor v tenise?

5: Vzor v tenise? Určitě se mi líbí Nadal, to je asi můj vzor.

Já: (smích) ten ale na kurtu trochu víc maká, ne?

5: (smích) to určitě, to mi je jasný, ale ten za to bere jiný peníze, já žádný

Já: Kdo nebo co tě v tom tenise tě motivuje? Nějaký největší poháněč.

5: Určitě dobrý pocit. Zábava prostě. Celá ta hra mě prostě baví. Je dobrý, když cejtíš, že ti to jde, že si prostě zamakal a máš z toho radost.

Já: Jak moc je pro tebe důležité zvítězit?

5: Hele abych řekl pravdu, tak hodně. Rád vítězím, kdo taky ne. Myslim si, že když prohraju, tak mě to štve, ale zase se z toho nějak nehroutim, to ne.

Já: Nebereš si nějak prohru k srdci?

5: To fakt ne. Chci si uvědomit, co jsem udělal blbě a.. řeknu si, že se musím zlepšit, změnit, aby to tak příště nevypadalo.

Já: Výborně. Co ti tenis celkově dal?

5: Co mi dal? Určitě mi dal kamarády. A potom určitě fyzickou a psychickou přípravu a taky dobrý pocity a zábavu.

Já: Ano, a co ti vzal?

5: Co mi vzal?

Já: Nu, nějaká stinná stránka tenisu.

5: Vzal mi asi.. jako samozřejmě mi vzal čas, ale to mi nevadí, protože ho trávím něčím, co mám rád a co mě baví, takže mi asi nevzal nic.

Já: Jak bys řekl, že tvůj tenis vnímá okolí? Co si o tom ostatní myslí? Třeba rodiče, kamarádi, jak tě podporují, líbí se jim to?

5: Tak rodiče.. ti to hodně nechávají na mě, hodně mě podporují ve všem, co dělám. I kdybych teď, nevím, začal hrát curling, tak by mi koupili curlingovej puk (smích) a jinak kamarádi na to koukaj, že prostě sportuju, nic speciálního, jsou v pohodě.

Já: A mluvíte o tom třeba?

5: Joo. Zvlášť když jsou nějaký turnaje, tak rozebíráme, kdo vyhrál a kdo prohrál, jak jsem hrál. A taky doma třeba doma říkám, já jsem vyhrál, já jsem prohrál a řeknu, co jsem udělal dobře a co špatně a povídáme si o tom.

Já: Dobře. Jaký máš vztah s vrstevníky na tenise? Co kamarádi a ostatní?

5: Kamarády jsem si tam určitě udělal, je dobrý, když si s nima mužeš zahrát a vzájemně se podpořit třeba na mistráku. Myslím, že spolu vycházíme dobře. Noo.

Já: Cítíš třeba nějakou rivalitu k ostatním?

5: Ani ne. Ne.

Já: Ale to je zvláštní, když jsi říkal, že je pro tebe důležité vyhrát..

5: Noo, ale v klubu to úplně není tak jako.. Nevim, jsou to moji kamarádi a nepotřebuju je porážet. Samozřejmě je lepší vyhrát, ale že bych to nějak vyloženě potřeboval, nebo to měl tak, že teď musím být lepší než on, tak to ne.

Já: A jak je to třeba na tenisových soutěžích, akcích? Jakých se vlastně účastníš? Máme turnaje, mistráky, v klubu nějaké akce, tak jakých se účastníš?

5: Na pravidelný klubový tréninky chodím.

Já: (smích) Výborně a dál?

5: Chodím normálně na tréninky, klubový soustředění, ale tam jsem byl je jednou, protože snad ani víckrát nebylo.

Já: To bylo tedy (smích)

5: Vlastně i turnaje klubové, mistráky chodím a ty turnaje mimo klub.. to jsem chodíval, ale vůbec mě to nebavilo. Já mam prostě rád tým a na turnaji hraješ jen za sebe a nějaký ty lidi tam se chovají jako úplný hovada, hrozně to prožívaj.

Já: Aha, dobře, dobře. A jak zápasy prožíváš ty? Když je třeba nějaký ostrý zápas, ne jen na tréninku. Přemýšlíš o tom? Nervuješ se?

5: Joo, jasně že jo. Já se u těchle zápasů, sice nevím z čeho, stresuju. Snažim se co nejvíc vyhrát.

Já: Jak ten stres vypadá? Je ti špatně, nebo...?

5: To ani ne. Jsem prostě tak jako před každou výměnou nervozní, nechci udělat zbytečnou chybu, třeba dvojchybu (smích), což se v mym případě děje bohužel často (smích). Ono pak ze sebe nemáš dobrej pocit, když hraješ blbě nebo ten zápas jen odchodíš.

Já: Dobře a co bys řekl, že je pro tebe největší výhra?

5: Co je pro mě největší výhra... Jako v tenise?

Já: No samozřejmě.

5: (smích) Největší výhra asi abych měl dobrej pocit z výkonu, protože ono jako.. vyhrát jedním stylem, třeba že hrát kopečky, taky jsou takový specialisti, ale to by mě teda nebavilo no, já se to snažim vždycky vyhrát co nejlepším tenisem... Takže zábava a dobrej pocit.

Já: Super, a co bys považoval za svůj největší úspěch, co ti přineslo největší radost v tenisu?

5: Hmm, hele asi, když jsme byli s klubem, ve družstvech, třetí v tabulce. Sice třetí místo není první, ale musí se brát všechno (smích).

Já: Dobře, tak děkuji za rozhovor a hodně štěstí dál v tenise!

Informátor č.6

(souhlas s nahráváním)

Já: Tak první otázka: Jaké sporty děláš, který máš nejradši a proč?

6: Dělán tenis a florbal. A asi tenis, kvůli tomu, že tam jsou lepší lidi, ten sport mi víc jde a je to zábavnější na hraní.

Já: Uhm. Jak ses tenisu dostal, proč sis vybral zrovna tenis?

6: Noo, protože jeden můj spolužák hrál tenis, tak jsem šel s ním na trénink a tento sport mě zaujal, tak jsem ho začal taky hrát (smích).

Já: Super, takhle kdybys měl tady někoho, kdo by chtěl tenis taky zkusit, tak co bys mu o tenise řekl? Doporučil bys ho. Nebo bys ho?

6: Doporučil bych mu ho, že je to zábavný sport... který, ..nevím, (ticho), no nevím, co bych mu k tomu řekl. Asi prostě aby si ho vyzkoušel a uvidí, já ho mam rád. Je jako docela těžkej, hraješ ho sám na sebe a to je asi všechno.

Já: Jasně, tak prostě, že bys mu ho doporučil a že se ti líbí?

6: Jo.

Já: Dobře... Tak co máš na tenise nejradši?

6: Hmmmmm, nevím (přemýšlí).

Já: Celkově můžeš brát tenis jako tréninky, soutěže, akce...

6: No soutěže! Protože když hrajeme společně, tak je to větší zábava.

Já: A co naopak se ti nelíbí?

6: Nelíbí se mi občas přístup některých lidí k tomu tenisu, že to berou až moc vážně na těch soutěžích, přijde mi to přehnaná reakce, že se začínají hádat a tak.

Já: Jak často trénuješ?

6: Trénuju třikrát týdně, většinou tak hodinu až dvě.

Já: Jak vypadá trénink?

6: Trénuju s trenérem a ještě jedním spoluhráčem a trénujem všechno možný, vždycky se rozehráme a hlavně na konci hrajeme proti sobě.

Já: Jak by vypadal tvůj ideální trénink, kdyby sis ho mohl složit sám?

6: Hm, asi budu hrát gemy.

Já: Jo, a co máš na tréninku nejradši?

6: Určitě hraní gemů a hraní proti ostatním, soutěžení celkově.

Já: Fakt a proč zrovna to, jak se po tom cítíš?

6: Protože to je zábava, protože se předháníme, kdo je lepší v tom tréninku, kdo je lepší celkově, a to mě baví no.

Já: Ok a na tréninku nemáš rád co?

6: Asi když se hodně běhá, to je na mě moc unavující (smích)

Já: (smích) ano, to je častá odpověď. Dostáváš za tenis a tréninky odměny? Ať už od trenéra nebo rodičů

6: Nedostávám nic, беру to jako zábavu.

Já: Dobře, na tréninku.. jak tě motivuje trenér? Rozebíráte tréninky třeba?

6: Hmm, jako (váhání) asi ne. Jako mluvíme spolu, ale ne že by mě úplně motivoval.

Já: A co třeba říká?

6: No, jasně že mi jakože třeba říká, že mi to jde, nebo se mě ptá, kam pojedu na turnaj, jak mam ty údery líp zahrát. Jen o tom jako mluví se mnou.

Já: Takže tě povzbuzuje slovně?

6: Ano.

Já: Stanovujete si s trenérem nějaké cíle?

6: (razantně) Ne.

Já: Opravdu si o tom třeba nepovídáte?

6: Ani ne, je jasný, že chce, abych se zlepšil, ale nerozebíráme to. Přijde mi, že je jasný, že chce, abych se zlepšil a hrál dobře, to chci taky..

Já: Doobře a jak bys sám sebe v tenise ohodnotil v porovnání s ostatními na turnajích i v klubu?

6: Tak to nevim, mi přijde, že jsme tam všichni na stejno, docela podobně.

Já: A když jsi na soutěži, tak si připadáš jak?

6: Noo, asi průměrně.

Já: Co ti konkrétně na tenise jde? Nějaká silná stránka.

6: Nevim, nemám oblíbenej úder nebo tak.

Já: Tak teď důležitá část. Čeho bys chtěl sám v tenise dosáhnout?

6: Nemam žádněj cíl, hraju to pro prostě zábavu, abych něco dělal a něco uměl.

Já: Ok, a to nemáš v sobě nějaký třeba i jen emoční cíl, zlepšení se, trenérství, nebo že nechceš být nejhorší?

6: Tak nejhorší být nechci, ale nemám v tom nějaký cíl, že bych to bral jako hlavní prioritu, je to prostě něco, co mě baví a co dělám, protože to mám rád.

Já: Když jsi byl malej, tak jsi o něčem snil?

6: To jo, snil jsem, že budu nejlepší tenista na světě, že budu jezdit po grandslamech (smích), ale to už fakt ne.

Já: Dobře, dobře a kdo nebo co tě v tenise nejvíc motivuje? V čem spatřuješ ten největší motor, který tě pohání?

6: Já nevim, asi trenér.

Já: Tak to je překvapující, když jsi říkal, že tě trenér moc nemotivuje.

6: Já nevim jako... Prostě abych něco dělal, to mě motivuje a na tom tréninku a v zápase se chci snažit.

Já: Takže si myslíš, že jsi největší motivátor sám, nebo ten trenér, nebo kdo?

6: No, sám se motivuju prostě abych něco se sebou dělal, abych něco uměl jakoby. Dělán to pro sebe.

Já: Jak moc je pro tebe důležité vítězství?

6: Zás tak moc ne, jsem rád, když zvítězím a chci vyhrávat, ale není to ta hlavní priorita, to si radši jen zahraju, než abych vyhrál za každou cenu.

Já: Mohl bys to nějak rozvést?

6: (ticho) já nevím, prostě hraju tenis pro zábavu, ne abych furt musel jenom vyhrávat a bejt z toho nervózní... radši si chci normálně dobře zahrát, aby mě to bavilo. Takovej ten dobrej pocit po tom.

Já: Díky, jak se cítíš po prohře?

6: To jsem z toho trošku smutnej, ale není to nic hroznýho, protože neočekávám ňákou velkou tu... hraju hlavně proto, abych si to užil a ne, abychom se tam zhádali kvůli každému míči.

Já: Hm. Co ti tenis dal a přinesl do života?

6: Kamarády a asi zábavu.

Já: Kamarády?

6: Jo, tak v klubu nás je víc a hrajeme spolu, takže to je takový dobrý.

Já: Co ti bere?

6: Čas (smích).

Já: Jak tenis vnímá tvoje okolí? Co si myslí rodiče?

6: Podporují mě v tom. Máma taky hraje, tak si občas chodíme zahát. Jsou rádi, že to hraju, povídáme si o tom, jak jsem hrál.

Já: Jo. Stalo se někdy, že by tě potrestali nebo je na tebe někdo naštvaný kvůli tenisu?

6: Kvůli tenisu ne... No, jo, když jsem byl malej na turnaji (smích), tak občas jako jsem schytl za to, jak jsem hrál, ale teď už to maj všichni na párku (smích).

Já: (smích) Dobře. Jak to máš s vrstevníky na tenise? Co kamarádi, jací jsou ti lidi?

6: Nacházim si tam kámoše no, jsou v pohodě. Většinou víc přátelští mimo ten tenis. Na tom tenise to možná moc prožívaj, ale jinak jsou v pohodě.

Já: Kde sis je našel?

6: V klubu a nějaký i na turnaji jsem si našel.

Já: Cítíš třeba i nějakou rivalitu třeba i v klubu?

6: V klubu jo. Snažíme se tam bejt nejlepší, snažim se bejt ten nejlepší.

Já: Jakých se účastníš soutěží?

6: Hmm. Jakože?

Já: Nu, tenisové akce. Máme mistráky, turnaje, soustředění a podobně?

6: Účastním se družstev, pak jezdím na soustředění a účastnil jsem se i osobních tenisových turnajů, že jsem jezdil takhle

Já: A co máš nejradši?

6: Asi družstva, protože jsme tam jako tým.

Já: Jak prožíváš tyhle zápasy? Jak se cítíš?

6: Jsem trošku nervózní předtím a snažim se co nejvíc to vyhrát, ale potom mi dojde, že to vlastně nikdo tolik neprožívá na těch družstvech, takže z toho nejsem tak zklamanej, když prohraju.

Já: Super, co bys řekl, že je pro tebe největší výhra?

6: Asiii... jako čeho jsem dosáhl? Asi že jsem vyhrál jeden turnaj celej.

Já: Aha, takže jsi za něj dostal i nějakou odměnu-výhru?

6: Jo, to jsem dostal pohár a něco k jídlu!

Já: (smích) a co pro tebe znamená vítězství?

6: Je to nejlepší odměna, i když to neočekáváš prostě. Ta nejvyšší věc, který můžeš dosáhnout nebo jako ne nevyšší, ale prostě v tom zápase jo. Je dobrý vyhrát no.

Já: A kdyby ses měl ještě jednou zamyslet nad svým největším cílem?

6: Zábava, bavim se u toho prostě. Prostě mě to baví, protože jinak to neberu tak, že bych chtěl dosáhnout něco víc. Baví mě i ty lidi, co tam hrajou.

Já: Dobře, tak děkuji za rozhovor a hodně úspěchů!

Informátor č.7

(souhlas s nahráváním)

Já: Tak začneme. Jaké sporty děláš, který máš nejraději a proč?

7: No tak, hrál jsem fotbal. Ten už nehraje a teďka hraju tenis no. Tak radši mam tenis no, ona ho hraje mamka, tak ho se mnou občas chodí hrát a to je to docela dobrý a jako mam tam dobrou partu, jsou tam dobrý kluci.

Já: Jak a kdy ses k tenisu dostal?

7: No, když mi bylo 8, tak právě přes mamku. Prostě jsem s ní chodil na tenis a jednou jsem si to taky zkusil a docela mě to bavilo, takže mi pak zařídila trenéra, abych se to naučil, ale chodim hrát i s ní.

Já: Hmm a proč zrovna ten tenis?

7: Jo, protože ho hrála, já nevěděl, co jinýho dělat, ale vyzkoušel jsem toho víc.

Já: Co bys o tenise řekl někomu, kdo by uvažoval, že by to také zkusil?

7: No, že je to fajn sport a můžeme si spolu jít zahrát (smích).

Já: (Smích) Co máš na tenise nejvíce a co nejméně rád?

7: Notak, nejvíc mám rád výhry na zápasech, ale to je zas nejvíc stres. Nejmíň mám rád trenéry (smích), když nás třeba nutí hodně běhat, ne to si dělám srandu, mam rád všechno.

Já: Jak často trénuješ a jak tréninky vypadají?

7: Trénuju teďka 3x – 4x týdně. Vypadaj tak, že se nejdřív rozcvičim – to většinou před tréninkem, když přijdu dřív a pak mam normálně trénink a pak je konec (smích).

Já: Jak by pro tebe vypadal ideální trénink? S kým vůbec trénuješ?

7: Trénuju, trénuju s trenérem. Mám dva. Trénuju buď s mamkou nebo jinym trenérem, co mám. Ale jako ideální trénink to nevím.

Já: Co se ti na tréninku líbí nejvíc?

7: No, tak mám rád docela podávání, to je docela fajn. A pak mam docela rád, když trénujeme jeden na jednoho a trénujeme hru, to mě baví. I zápasy třeba, to se snažím vždycky vyhrát, tam se vždycky ukáže nejvíc to zlepšení.

Já: A nejméně?

7: No nesnáším běhání, to mě nebaví.

Já: Dostáváš za tenis nějaké odměny?

7: To moc ne, ne. Spíš, když jedem na turnaj, tak se třeba stavíme v mekáči nebo tak, ale jakože bych dostával nějaký peníze nebo něco, tak to vůbec.

Já: Na tom tréninku, jak tě trenér povzbuzuje?

7: No... (přemýšlí). To moc nedělá. Spíš třeba říká: „dělej“, „makej“ nebo tak (smích). Jen na mě pokřikuje prostě, abych začal makat.

Já: Dobře, dobře. Stanovujete si s trenérem nějaké cíle v tenise?

7: No tak, třeba ty zápasy a turnaje a něco vyhrát. Moc to s nim nerozebírám, možná tak s kámošema nebo doma, že by bylo dobrý se dostat do Prahy na turnaje a tam si spolu zahrát nebo tak.

Já: Máš v tenise nějaký sen?

7: Tak zatím o tom nepřemýšlím, dělám to spíš, že mě to baví, že jako si mužu jít zahrát a jde mi to, že si třeba dobře zahraju.

Já: Kdyby ses nad tím měl zamyslet teď, tak to nemáš představu, čeho bys chtěl v tenise dosáhnout?

7: Tak chtěl bych třeba jednou trénovat děti, to by bylo asi fajn. Když jsem byl malej, tak jsem chtěl vyhrávat grandslamy samozřejmě (smích).

Já: Dobře, to je hezký sen. Jak moc je pro tebe důležitá výhra? Jak se po ní cítíš?

7: Dobře, to je pro mě důležitá, je fajn, jak mi všichni gratulujou. Mám radost a třeba se mi i uleví, že jsem neprohrál v prvním kole.

Já: A když tedy náhodou prohraješ, tak jak se pak cítíš?

7: Noooo, hodně blbě. Ne úplně dobře.

Já: Konkrétní pocity bys dokázal vyjmenovat?

7: Tak jsem smutnej, žejo. Někdy jsem i naštvanej, že jsem hrál prostě blbě a mohl do toho dát víc.

Já: Doobře. Jak by ses v tenise ohodnotil v porovnání s ostatními?

7: No, mam docela dobrý silný první podání a dobrej forhend, ale třeba beckend mám strašnej. Jako v klubu jsme docela průměrný, na turnajích se mi ale občas zadaří.

Já: Jak tenis vnímá okolí? Rodina, kamarádi?

7: Já se s nima o tom nebavim, některý kámoši hrajou taky tenis a naši jsou v pohodě, ty mě k tomu vedou, jezdí se mnou na turnaje...

Já: Řešíte s rodičema tenis, nebo motivují nebo trestají tě?

7: No, bavíme se o tom nejvíc, když prohrajou (smích). Pak to není úplně dobrý. Ne, dělám si srandu, prostě nejsou rádi, když hraju špatně, to to pak hodně rozebíráme doma.

Já: A kdo má třeba největší radost, když vyhraješ?

7: Jako z kámošů?

Já: Kdokoli tě napadne hele.

7: To asi já mam největší radost no. I rodiče jsou určitě rádi, ale hlavně já a i trenér.

Já: Jaký máš vztah s ostatními vrstevníky na tenise?

7: Dobrý. Se staršíma mam dobrý vztahy, s mladšíma se moc nebavim. Se dvěma kámošema chodim i do školy, to s těma se znám od základky a hrajeme spolu. Třeba si s nima chodim zahrát i jiný sporty nebo ještě potkávám nový lidi na turnajích.

Já: No výborně a jak to vypadá na turnajích? Jak to tam vypadá a jak je prožíváš?

7: Prožívám je hodně. Seženu si nějakýho partáka na debla vždycky, i už teďka ty lidi znám a kluci jsou fajn, takže se vždycky nějak dohodnem.

Já: Co si mám představit pod tím, že turnaje prožíváš hodně?

7: Že jsem třeba naštvanej, když prohrajem, takže se snažim co nejvíc vyhrávat. Před zápasema jsem nervozní, ale to maj asi všechny. Bejvám docela vyklepanej a bojim se proti komu půjdu hrát, ale je dobrý, že už ty kluky znám.

Já: Jakých všech soutěžíš se účastníš?

7: Těch turnajů a mistráků žejo. Občas hrajem pro zábavu zápasy doma a máme i soustředění

Já: Co je pro tebe největší výhra?

7: Když vyhraju nějaký zápas. A že mi gratulujou všichni okolo.

Já: Díky za rozhovor!